

Úmrtí bývalého ministra zahraničních věcí Jaroslava Šedivého

30.1.2023 - | Ministerstvo zahraničních věcí ČR

„Se zármutkem jsem přijal zprávu o úmrtí bývalého ministra zahraničí, disidenta a historika Jaroslava Šedivého. Pro českou diplomacii udělal mnoho. Zasloužil se o odchod sovětských vojsk z ČSFR a vstup České republiky do NATO a EU. Je nositelem řady vyznamenání. Upřímnou soustrast rodině a blízkým,“ uvedl ministr zahraničních věcí Jan Lipavský.

Jaroslav Šedivý se narodil se v roce 1929. Po maturitě na gymnáziu v Písku vystudoval historii a slavistiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Pracoval ve Slovanském ústavu Akademie věd a od roku 1957 jako vědecký pracovník Ústavu mezinárodní politiky a ekonomie (ÚMPE). V šedesátých letech se zapojil do obrodného procesu. Doporučoval doplnit vnitřní reformy postupnou změnou zahraničně-politické orientace Československa směrem k neutralitě. Ve své vědecké práci se mimo jiné zabýval historií československé zahraniční politiky - jeho monografie *Politika a vztahy* (1969) o československo-sovětských vztazích byla stažena z knihoven v roce 1972. Založil také odborný časopis *Mezinárodní vztahy* a tři roky byl jeho šéfredaktorem.

Po invazi vojsk Varšavské smlouvy do Československa byl Jaroslav Šedivý vyloučen z komunistické strany (do níž vstoupil v lednu 1948). Následně byl pro své postoje šest měsíců vazebně vyšetřován a podmíněčně odsouzen za podvracení republiky. Po propuštění z ÚMPE pracoval jako dřevorubec, řidič, a poté sedmnáct let, až do roku 1988, jako čistič oken. Během této doby publikoval řadu samizdatových studií a recenzí a pod vypůjčenými jmény dvě historické monografie - *Pokořená revoluce* (1977 a 2000) o ruských děkabristech a *Metternich kontra Napoleon* (1985, 1988 a 2005) o metternichovské politice a diplomacii v době napoleonských válek.

V říjnu 1989 byl přijat do Prognostického ústavu Akademie věd a v prosinci téhož roku přešel na ministerstvo zahraničí jako poradce ministra Jiřího Dienstbiera. V červnu 1990 byl jmenován velvyslancem České a Slovenské Federativní Republiky a později České republiky ve Francii. V prosinci 1995 se stal velvyslancem v Belgii a Lucembursku a současně zastupoval české zájmy v NATO. V letech 1997 - 1998 byl ministrem zahraničních věcí a poté velvyslancem ve Švýcarsku (1999 - 2002).

Jaroslav Šedivý rovněž řadu let předsedal Společnosti Jana Masaryka. Přednášel také mezinárodní politiku a diplomacii v ústavu politologie FF UK a Vysoké škole ekonomické. Publikoval další knihy: *Černínský palác v roce nula: ze zákulisí polistopadové zahraniční politiky* (1997), *Tajemství a hříchy templářského řádu* (1999), *Velvyslancem u Eiffelovy věže 1990 -1994* (2008), *Diplomacie je uměním kompromisu: cesta do NATO, do EU a další příběhy* (2009) a rozsáhlé paměti *Jaroslav Šedivý: mé putování zmateným stoletím* (2012).

Jaroslav Šedivý byl také nositelem vysokých francouzských vyznamenání - Řádu čestné legie a Národního řádu za zásluhy. Prezident Václav Klaus mu udělil medaili Za zásluhy II. stupně. U příležitosti 20. výročí vstupu ČR do NATO byl Jaroslav Šedivý v roce 2019 oceněn medailí „Za zásluhy o diplomacii“.

Vyjadřujeme upřímnou soustrast rodině.

[ml](https://www.mzv.cz/jnp/cz/udalosti_a_media/tiskove_zpravy/umrti_byvaleho_ministra_zahranicnich.ht)